

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาพัฒนาศาสตร์เซลล์ของสัตว์วงศ์เสือ ทำการเก็บตัวอย่างเลือดเสือทั้ง 6 ชนิด จากสวนสัตว์ในสังกัดองค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย แสดงไว้ดังตารางที่ 1 จากนั้นนำกลับมาเพาะเลี้ยงเซลล์เม็ดเลือดขาว ที่ห้องปฏิบัติการภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการเก็บตัวอย่างเลือดของสัตว์ทดลองทั้ง 6 ชนิด ทำการเก็บตัวอย่างเลือด ทำการสืบสานเรียนรู้ ตามแบบที่ได้ระบุไว้ในตารางที่ 1 จำนวน 3 ขั้นตอน คือ การเตรียมโครโนไซม์ การตรวจสอบโครโนไซม์ การจัดทำคาร์บอโน่ไฟฟ้า และอิดิโอดรัม

ตารางที่ 1 แสดงสถานที่เก็บตัวอย่างของสัตว์วงศ์เสือที่ใช้ในการศึกษา

ชนิดของเสือ	เพศ		สถานที่เก็บ	
	ผู้	เมีย	สวนสัตว์นครราชสีมา	สวนสัตว์สงขลา
แมวคาว	3	2	2	3
เสือดาว	1	1	-	2
เสือลายเมฆ	1	1	2	-
เสือกระต่าย	2	2	-	4
เสือไฟ	-	1	-	1
เสือป่า	-	1	-	1

3.1 การเตรียมโครโนไซม์

วิธีดำเนินการวิจัยดังเบื้องต้น ตามราคัมภิรานันท์ (2546) และ Rooney (2001) ดังนี้

3.1.1 การเพาะเลี้ยงเซลล์เม็ดเลือดขาว (lymphocyte culture)

จะทำการเพาะเลี้ยงเซลล์เม็ดเลือดขาวจากตัวอย่างเลือดที่ได้จากการเก็บตัวอย่างในห้องปฏิบัติการ ให้เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการห้องแล็บฯ นำตัวอย่างไปเพาะเลี้ยงในหลอดสูญญากาศ (vacuum tube) ที่มีสารเชปาริน (heparin) เพื่อป้องกันการ凝集成团 เตรียมอาหารเพาะเลี้ยงเซลล์เม็ดเลือดขาว RPMI 1640 ใช้สารกระตุ้นการแบ่งเซลล์ PHA เสริมแล้วแบ่งอาหารลงขวดเพาะเลี้ยงขนาด 7.5 มล.

ใส่เลือด 15 หยด (ประมาณ 2 cc) บ่มในถ้วยบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เบ่าเลือดทุกเข้าเย็น ก่อนเก็บเกี่ยวเซลล์ประมาณ 30 นาที หยดสารโคลชิซินความเข้มข้น 0.1 mg/ml. ปริมาณ 100 ไมโครลิตร (μ l) เบ่าให้โคลชิซินละลายจนทั่ว นำเข้าถ้วยบ่มอีก 30 นาที ทำการเก็บเกี่ยวเซลล์ระหว่างชั่วโมงที่ 68-72

3.1.2 การ synchronization (ในการปฏิศึกษาโครโนไซน์ในระยะโพเรฟล็อกตอนปลาย)

เมื่อเพาะเดี้ยงเซลล์เม็ดเลือดขาวครบ 48 หรือ 72 ชั่วโมง เติม methotrexate (10^{-5} M) 0.05 ml. (62.5 nM) เพื่อชักนำให้เกิด synchronization โดยทำให้เซลล์หยุดอยู่ในระยะ S-phase นำเข้าถ้วยบ่มนาน 17 ชั่วโมง แล้วล้าง methotrexate โดยการนำไปปั่นเหวี่ยงที่ 2,800 รอบต่อนาที (530xg) คุณส่วนใสทิ้ง (supernatant) เติม RPMI 1640 5.0 ml. นำไปปั่นเหวี่ยงที่ 2,800 รอบต่อนาที (530xg) แล้วล้างซ้ำอีก 1 รอบ ทำการปลดปล่อย (release) เซลล์ โดยเติม thymidine 0.2 ml. (250 nM) เพื่อทำการสังเคราะห์ดีเอ็นเอ เกิดขึ้นพร้อมกัน นำเข้าถ้วยบ่มนาน 5 ชั่วโมง 10 นาที เมื่อครบเวลาให้เก็บเกี่ยวเซลล์ทันที

3.1.3 การเก็บเกี่ยวเซลล์ (cell harvesting)

เมื่อครบชั่วโมงเก็บเกี่ยวเซลล์ แยกเซลล์เม็ดเลือดออกจากอาหารเพาะเดี้ยง โดยใช้สารละลายเดือดลงในหลอด centrifuge ขนาด 15 ml. จากนั้นนำมาปั่นเหวี่ยงที่ 1,200 รอบ/นาที (100xg) เป็นเวลา 5-10 นาที นำมาคุณส่วนใสทิ้งไปทำให้เซลล์พองโตกว่าเดิมเพื่อให้โครโนไซน์กระจายตัวดี โดยการเติม 0.075 M KCl ซึ่งเป็น hypotonic solution จำนวน 10 ml. ลงในตะกรอนเม็ดเลือด แล้วทิ้งไว้ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที เมื่อครบเวลาแยกเอา KCl ออกโดยนำไปปั่นเหวี่ยงที่ 1,200 รอบ/นาที (100xg) เป็นเวลา 5-10 นาที คุณส่วนใสทิ้งไป ตรึงเซลล์ (fixation) โดยเติม fresh cold fixative ซึ่งเป็น methanol: glacial acetic acid ในอัตราส่วน 3: 1 จัดให้ตะกรอนขาวที่กันหลอด แล้วคุณสารละลายส่วนบนทิ้งไปเก็บหมดเหลือไว้หนือเซลล์ประมาณ 0.5-1 ml. เติม fixative อีกประมาณ 1-2 ml. (จับกับปริมาณตะกรอนเซลล์) ผสมให้เข้ากันดี หยดสารละลายตะกรอนเซลล์เม็ดเลือดขาวบนสไลด์ที่สะอาดทั้งสไลด์ให้แห้ง จึงนำมาตรวจโครโนไซน์ด้วยกล้องจุลทรรศน์ เลือกสไลด์ที่โครโนไซน์กระจายไว้ขึ้นสี

3.1.4 การย้อมสีโครโนไซน์

3.1.4.1 การย้อมสีโครโนไซน์แบบธรรมดា

ข้อมสีโครโนไซน์แบบธรรมดากัด้วยสีจินช่า 10% ชนิด stock Giemsa's solution นาน 15-20 นาที ล้างออกด้วยน้ำประปาทิ้งไว้ให้แห้ง แล้วนำโครโนไซน์ไปศึกษาต่อไป

3.1.4.2 การย้อมแอบสีแบบจี

นำสาไลค์ที่ต้องการข้อมูลที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียสนาน 3 วัน เตรียม trypsin EDTA 0.025% ทำการอุ่น trypsin ให้มีอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เพื่อเร่งประสิทธิภาพการทำงานของเอนไซม์ นำสาไลค์ที่ต้องการย้อมมาหด trypsin ให้ท่วงสาไลค์ ทึบไว้ประมาณ 15-20 วินาที หยุดการทำงานของ trypsin โดยใช้ Sorensen buffer จากนั้นนำสาไลค์ไปย้อมสีจินช่า 10% ประมาณ 15-20 นาที ล้างออกด้วยน้ำประปาทึบไว้ให้แห้ง นำสาไลค์ไปศึกษาต่อไป

3.2 การตรวจสอบโครโนโซม จัดทำคาริโอไทป์ และอิดิโอแกรม

การตรวจสอบโครโนโซม การจัดทำคาริโอไทป์ และการจัดอิดิโอแกรม ดัดแปลงมาจาก กันยารัตน์ ไชยสูตร (2532) และ Wurster-Hill and Centerwall (1982)

3.2.1 การตรวจสอบโครโนโซม

เมื่อนับจำนวนโครโนโซมครบแล้ว ถ่ายภาพโครโนโซมโดยด้วยเลนส์วัตถุ กำลังขยาย $\times 100$ นำฟิล์มที่ถ่ายแล้วมาอัดรูป นำภาพไปขยาย 4,000 เท่า ใช้รูปถ่ายนี้ในการจับคู่ โครโนโซมที่เหมือนกัน และศึกษาโครโนโซมโดยการหาค่าความยาวของแนนโครโนโซมข้างยาว (length long; L_L) ความยาวของแนนโครโนโซมข้างสั้น (length short; L_S) และคำนวณหาความยาว ของโครโนโซมแต่ละแท่ง (length total; LT, LT = L_L + L_S) จากนั้นทำการศึกษาหาค่า relative length (RL) และ centromeric index (CI) เพื่อหาชนิดของโครโนโซม

3.2.2 การจัดทำคาริโอไทป์

คาริโอไทป์ คือ การศึกษารายละเอียดของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด โดยการศึกษารูปร่าง ขนาด จำนวนของโครโนโซม การจัดทำคาริโอไทป์จะใช้โครโนโซมระเบยเมทาเฟสเพียง 1 เซลล์ เป็นตัวแทนของสิ่งมีชีวิตชนิดนั้น เชลล์ที่นำมาจัดจะต้องเป็นเชลล์ที่ไม่มีความผิดปกติ

ขั้นตอนในการจัดทำคาริโอไทป์

- เลือกเซลล์ในระเบยเมทาเฟส ที่มีขนาดของโครโนโซมไม่สั้นมากและไม่ยาวมาก มีการกระจายตัวดี และสามารถนับจำนวนได้ ทำการถ่ายภาพที่เลือกไว้โดยใช้เลนส์ไกลัสวัตถุกำลังขยาย 100X เลือกถ่ายภาพให้ได้มากที่สุด

- ใช้รูปถ่ายที่ได้ในการจับคู่ของโครโนโซมโดยจับคู่โครโนโซมที่เหมือนกัน โดยคูจากขนาดและรูปร่าง และตำแหน่งของเซนโทรเมียร์เป็นหลัก จากนั้นทำการวัดค่าความยาวของแนนโครโนโซมทั้ง 2 ข้างของโครโนโซมทุกแท่ง โดยจะต้องกำหนดหมายเลขของโครโนโซมทุกแท่ง

ก่อน และทำการตรวจสอบ โครโนไซม์ที่ทำการจับคู่ในเบื้องต้นว่ามีขนาดใกล้เคียงกันหรือไม่ ทำการจับคู่ โครโนไซม์ที่มีความยาวทั้งแท่ง ใกล้เคียงกัน ไว้เป็นคู่เดียวกัน

3. การคำนวณหาค่า relative length (RL)

$$\text{ค่า relative length (RL)} = \frac{\text{ความยาวของ โครโนไซม์แต่ละแท่ง (LT)}}{\text{ความยาวทั้งหมดของ โครโนไซม์ทุกแท่ง (\Sigma LT)}}$$

ค่า relative length (RL) สามารถใช้ในการจับคู่ โครโนไซม์ได้ແเน່ນอนกว่าการใช้ค่าความยาวของ โครโนไซม์ เพราะค่า relative length (RL) ของ โครโนไซม์จะคงที่ในทุกๆเซลล์ ส่วนค่าความยาวจะแตกต่างกัน ไปในแต่ละเซลล์

4. การคำนวณหาค่า centromeric index (CI)

$$\text{ค่า centromeric index (CI)} = \frac{\text{ความยาวของ โครโนไซม์แขนข้างยาว (LI)}}{\text{ความยาวทั้งหมดของ โครโนไซม์แต่ละแท่ง (LT)}}$$

กำหนดชนิดของ โครโนไซม์จากค่า CI ดังต่อไปนี้

ค่า CI	ชนิดของ โครโนไซม์
0.500-0.599	เมทาเซนทริก
0.600-0.699	ชั้นเมทาเซนทริก
0.700-0.899	อะโครเซนทริก
0.900-1.000	เทโลเซนทริก

5. การกำหนดขนาดของ โครโนไซม์ นำค่าที่วัดได้จากเซลล์เมทาเฟสมาเป็นตัวกำหนด และจัดจำแนกออกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

โครโนไซม์ขนาดใหญ่ (L)

$$> (LT \text{ เกลี้ยงที่ใหญ่ที่สุด} + LT \text{ เกลี้ยงที่สุดท้าย}) / 2$$

โครโนไซม์ขนาดกลาง (M)

$$< (LT \text{ เกลี้ยงที่ใหญ่ที่สุด} + LT \text{ เกลี้ยงที่สุดท้าย}) / 2$$

โครโนไซม์ขนาดเล็ก (S)

$$< LT \text{ เกลี้ยงที่ใหญ่ที่สุด} / 2$$

6. การจัดเรียงカリโอไทป์

การจัดเรียงカリโอไทป์โดยจัดเรียงเป็นกลุ่มออกเป็น 6 กลุ่ม แบ่งกลุ่มตามชนิดและขนาดของ โครโนไซม์และ โครโนไซม์เพศจัด ไว้เป็นคู่สุดท้าย ทำการจัดเรียงカリโอไทป์ตามมาตรฐานของแมวน้ำ โดยคัดเปล่งการจัดเรียงカリโอไทป์จากรายงานของ Wurster-Hill and Centerwall (1982) ดังนี้

กลุ่ม A เป็น โครโนไซม์ชนิดชั้นเมทาเซนทริกขนาดใหญ่ และขนาดกลาง จำนวน 3 คู่

กสุ่น B เป็นโครงการไม่ชนิดคงที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการให้สิ้นเชิง และขนาดกลาง จำนวน 4 ถึง

กสุ่น C เป็นโครงการไม่ชนิดเมืองท่าเรือคงที่ต้องใช้เวลา และขนาดกลาง จำนวน 2 ถึง

กสุ่น D เป็นโครงการไม่ชนิดชั้บเมืองท่าเรือคงที่ต้องใช้เวลาเด็ก จำนวน 4 ถึง

กสุ่น E เป็นโครงการไม่ชนิดเมืองท่าเรือคงที่เด็ก จำนวน 3-4 ถึง

กสุ่น F เป็นโครงการไม่ชนิดที่ไม่ต้องใช้เวลาเด็ก จำนวน 1-2 ถึง

3.2.3 การทำอิດิโอแกรม

อิດิโอแกรม คือ ไดอะแกรมแสดงการริโว่ไทยปัจจุบันของโครงการไม่ชนิด ชุดแรกของหัวข้อ ประกอบด้วยโครงการไม่ชนิดร่างกาย และโครงการไม่ชนิดเพศ (โครงการไม่ชนิดอีกซึ่งและวาย) โดยใช้ข้อมูลค่าเฉลี่ยความขาวของโครงการไม่ชนิด รูปร่างของโครงการไม่ชนิด และตำแหน่งของเซนโทรเมียร์ จากเซลล์ระบบเมทาเฟส และเซลล์ในระบบก่อนเมทาเฟสที่ทำการข้อมูลแบบธรรมชาติ และแบบจำลองของเสื่อแต่ละชนิด อย่างน้อยชนิดละ 10 เซลล์ การจัดทำอิດิโอแกรม ทำการจัดตามการเรียงของการริโว่ไทยปัจจุบันเป็น 6 กสุ่น และให้โครงการไม่ชนิดเพศเป็นคู่สุดท้าย ภาระของโครงการไม่ชนิดที่ได้ได้มาจากการเซลล์เมทาเฟสจำนวน 10 เซลล์ ซึ่งจัดทำได้ดังนี้

3.2.3.1 อิດิโอแกรมจากการย้อมสีโครงการไม่ชนิดแบบธรรมชาติ

ใช้เซลล์ระบบเมทาเฟสจากการย้อมสีโครงการไม่ชนิดแบบธรรมชาติ 10 เซลล์ นำมาจัดการริโว่ไทยปัจจุบันแล้ววัดความขาวของแขนโครงการไม่ชนิดขาว และแขนโครงการไม่ชนิดสีขาว สำหรับทัศนวิเคราะห์ Vernier จัดทำภาระของโครงการไม่ชนิดที่ต้องใช้โปรแกรมคำนวณ Microsoft Excel XP/2003 ให้แกนตั้ง (Y) เป็นความขาวของโครงการไม่ชนิดแต่ละคู่ และแกนนอน (X) เป็นลำดับของโครงการไม่ชนิดที่ต้องใช้โปรแกรม Microsoft Word XP/2003 หรือ Microsoft Powerpoint XP/2003

3.2.3.2 อิດิโอแกรมจากการย้อมสีโครงการไม่ชนิดแบบจำลอง

ใช้เซลล์ระบบเมทาเฟสจากการย้อมสีโครงการไม่ชนิดแบบจำลอง 10 เซลล์ นำมาจัด ภาระของโครงการไม่ชนิด สังเกตแบบจำลองที่ปรากฏบนแท่นโครงการไม่ชนิด ซึ่งมีทั้งแบบมีด และแบบสว่าง แล้ววัดความขาวของแบบมีด และแบบสว่างด้วย เวอร์เนียร์ กรอกข้อมูลความขาวแบบมีด และแบบสว่างในโปรแกรม Microsoft Excel XP/2003 แล้ววัดกราฟเป็นแท่งโครงการไม่ชนิดแต่ละแท่ง เรียงลำดับของโครงการไม่ชนิดที่ต้องใช้โปรแกรม Microsoft Word XP/2003 หรือ Microsoft Powerpoint XP/2003 นำมารับรู้ปัจจุบันของโครงการไม่ชนิดโดยใช้โปรแกรม Microsoft Word XP/2003 หรือ Microsoft Powerpoint XP/2003 จากนั้นกำหนด landmark และ region โดย landmark หมายถึงสิ่งที่

ปรากฏอยู่บน โครโนโซนที่สามารถแบ่งโครโนโซนแต่ละแห่งออกเป็นส่วนกว้าง ๆ ได้แก่ เช่น โตรเมียร์ เกโลเมียร์ และแคนสีที่มีขนาดใหญ่ ส่วน region หมายถึงช่วงที่อยู่ระหว่าง 2 landmark ที่อยู่ติดกัน ทำการกำหนดเลขของ region ให้นิเล็กที่เป็น 1, 2, 3,...n โดยลำดับที่ 1 จะอยู่ติดกับเช่น โตรเมียร์ และลำดับต่อไปจะตัดออกไปตามแนทั้งสองข้างของ โครโนโซน ภายใน region นี้จะมีการกำหนดลำดับเลขของແນบນีค และແນบสว่าง ให้เริ่มจาก 1, 2, 3,...n โดยลำดับที่ 1 จะอยู่ติดกับเช่น โตรเมียร์ และลำดับต่อไปจะตัดออกไปตามแนทั้งสองข้างของ โครโนโซน เมื่อขึ้น region ใหม่ก็ให้เริ่มกำหนดลำดับเลขของແນบນีคและແນบสว่างเป็น 1, 2, 3,...n ใหม่

3.2.4.3 อัลกอริ듬จากการย้อมสีโครโนโซนແນบสีแบบบีที่ให้รายละเอียดสูง

ใช้เซลล์ระยะไฟเรนทาเพื่อทำการย้อมสีโครโนโซนແນบสีแบบบีที่ให้รายละเอียดสูง 10 เซลล์ นำมาจัดการวิโอໄทีปี สังเกตແນบสีที่ปรากฏบนแห่ง โครโนโซน วัดความยาวของແນบນีค และແນบสว่างด้วยเวอร์เนียร์ คาดแห่ง โครโนโซน กำหนด landmark, region และ band เช่นเดียวกับการทำอัลกอริ듬จากการย้อมແນบสีแบบบี เปรียบเทียบกับอัลกอริ듬จากการย้อมสี โครโนโซนແນบสีแบบบี สังเกตว่ามีແນบสีใดแยกออกจากมา ให้กำหนดແນบนี้เป็นແນบย่อย (subband) โดยจะใส่จุดตามหลังเลขของ band ที่เดียบอยู่นี้แยกออกจากมาเป็น .1, .2, .3,...n โดยลำดับที่ .1 จะอยู่ติดกับเช่น โตรเมียร์ และลำดับต่อไปจะตัดออกไปตามแนทั้งสองข้างของ โครโนโซน

3.3 การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะคาริโอໄทีปี

เมื่อจัดทำคาริโอໄทีปี และอัลกอริ듬เสร็จแล้ว ทำการเปรียบเทียบ โครโนโซน ดังนี้

3.3.1 เปรียบเทียบลักษณะรูปร่าง และชนิดของ โครโนโซนทั้ง โครโนโซนร่างกาย และ โครโนโซนเพศ ทุกแห่งของเสื้อทั้ง 6 ชนิด จากการย้อมสีแบบธรรมชาติ

3.3.2 เปรียบเทียบลักษณะรูปร่าง และชนิดของ โครโนโซนทั้ง โครโนโซนร่างกาย และ โครโนโซนเพศ ทุกแห่งของเสื้อทั้ง 6 ชนิด จากการย้อมແນบสีแบบบี

3.3.3 เปรียบเทียบลักษณะรูปร่าง และชนิดของ โครโนโซนทั้ง โครโนโซนร่างกาย และ โครโนโซนเพศ ทุกแห่งของเสื้อทั้ง 6 ชนิด จากการย้อมແນบสีแบบบีที่ให้รายละเอียดสูง

3.3.4 เปรียบเทียบลักษณะ โครโนโซนที่ได้จากการย้อมແນบสีแบบบีของเสื้อทั้ง 6 ชนิด กับคาริโอໄทีปีของเมวน้ำที่อ้างอิงจาก Nie et al. (2002) โดยศึกษาจากແນบสีที่ปรากฏบนแห่ง โครโนโซน และแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม โครโนโซนที่เหมือนกัน กลุ่ม โครโนโซนที่คล้ายกัน และ กลุ่ม โครโนโซนที่แตกต่างกัน